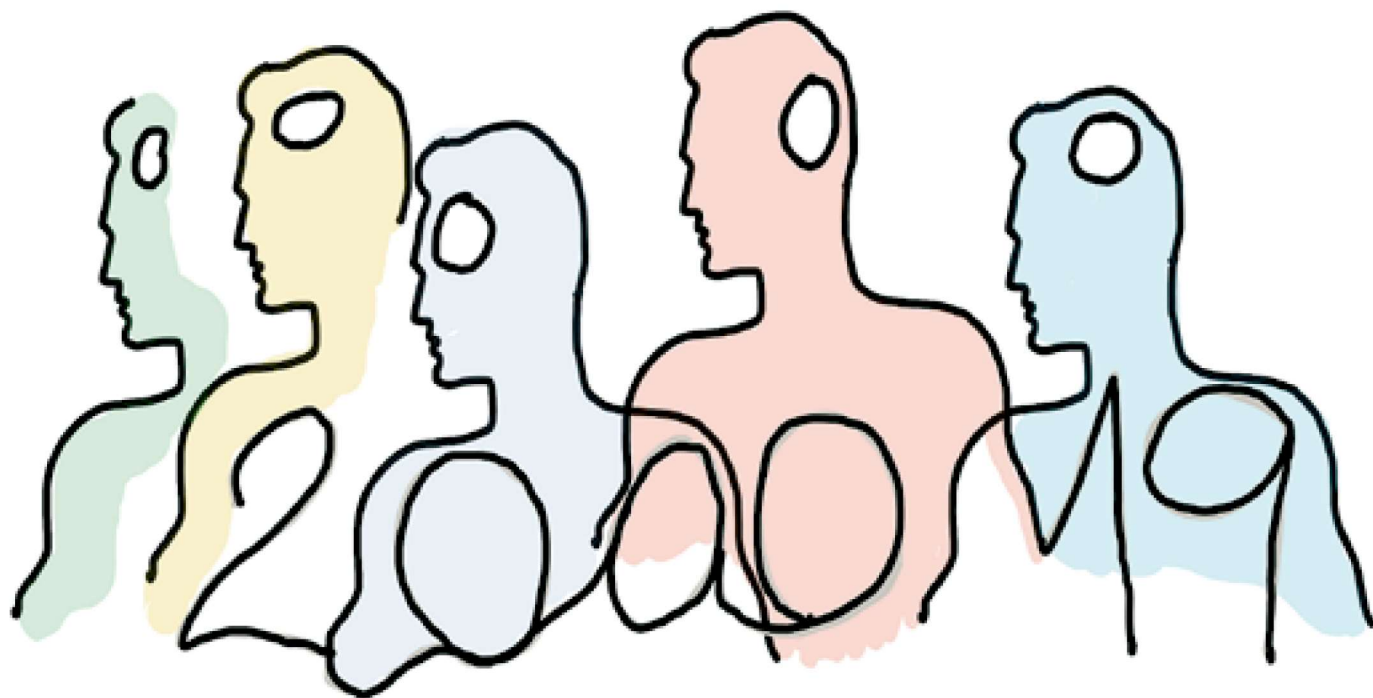

Maleït 2019

Oriol Brutau

Expert en màrqueting
obrutau@gmail.com

Tot i agrair-los, m’imagino un dia de Cap d’Any que en comptes de rebre desenes de bons desitjos per l’any nou, rebés els mètodes i els secrets per fer que aquests desitjos s’acompleixin, com si d’alquímia es tractés. M’imagino rebre instruccions precises per assolir la felicitat, per fer que els meus anhels es facin realitat i per ser més feliç amb els meus, amb la meva família i amics, en la meva feina i per assolir definitivament, aquest any sí, una vida plena, sense enveges, sense voler el de l’atri, sense ambicions impròpies, una vida honesta amb mi mateix.

Voldria rebre les petjades a trepitjar, les mecàniques justes i adients per fer del nou any un any definitivament pròsper; voldria rebre aquells consells necessaris per gaudir en plenitud sense marge d’error, sense peu a interpretacions possibles; voldria rebre senyal i direcció dels camins inequívocs que em duguin a la felicitat definitiva i última.

Seria una autèntica mostra d’amor i d’amistat que m’enviessin tants bons desitjos en forma de consells concrets per millorar el planeta, el medi ambient i, de retruc, el meu esdevenir i el dels meus fills. Recomanacions com per exemple: “Que en aquest nou any reciclis degudament les teves deixalles i les teves idees. En el primer cas el planeta ho agrairà; en el segon ho agrairàs tu.” O bé: “Recorda que és millor no usar, no *hiperconsumir*, que reciclar; procura minimitzar els teus residus i també la teva mala llet.” O un altre: “Tria anar a la feina amb bicicleta o a peu, milloraràs l’impacte en el medi ambient i en la teva salut, tros d’apoltronat!”

Hi ha molts altres desitjos en forma d’acció recomanada, accions que afecten també la salut, la convivència o l’economia familiar i tots ells de retruc la felicitat. Podria rebre desitjos com ara: “Sigues amable amb els

curtet com ara: “Desitjo que aquest any recullis tots els excrements del teu gos.” O fins i tot: “Perquè aquest any facis almenys dues accions cíviques; implica’t i no donis a l’altre el que no voldries per tu mateix!”

Aquest any voldria que m’enviessin dues o tres formes possibles de viure sense connectar-me a internet per una estona i menys encara a les xarxes socials –o millor a les *xarxes associals*–. Voldria dues o tres formes de poder prendre un vi i unes olives fets a prop de casa, pagades amb una moneda no produïda per un sistema distorsionat, que no sigui especulada per la banca i governs temeraris i corruptes. Em podríeu enviar dos o tres consells per curar-me sense haver d’emmalaltir, d’atipar-me sense que d’altres passin gana i de vestir-me sense que a l’altra punta del planeta passin fred per fer el meu abríc.

Podria no acabar, podria estar-me pàgines i pàgines proposant bons desitjos per un bon any nou, però no voldria amargar-vos el 2019. Aquests desitjos que jo proposo impliquen esforç, impliquen guanyar-se la felicitat dia a dia, sense loteries ni sortejos de cap mena, sense màgia, només amb suor, transpiració i una veritable vocació per canviar les coses, fer-les millor. I això és una merda, cansa. La majoria de nosaltres volem les coses fetes, que ens vinguin donades per algú, d’alguna forma i des d’algun lloc. Haver-les de fer ens representaria massa esforç; resultaria en un maleït 2019 ple de feina, de feixugues tasques i afanys, massa dedicació a millorar l’entorn, per millorar la nostra vida, massa dubtes i recels dels altres. Massa riscos a equivocar-se. Massa perills d’haver-se de tornar a aixecar. És massa per a la condició humana esperar que els altres treballin de forma altruista. És mal vist, la cooperació està sobrevalorada. És millor no ficar-s’hi, en aquest rierol, i menys encara aconsellar. A més, en surts molt mal retratat a la foto... O no! Potser ser el primer és donar exemple, és liderar el canvi, és mostrar-se avançat en les decisions, és ser pioner i potser aquí neixen les oportunitats...

No puc fer més, doncs, que desitjar en aquest primer article de l’any que us hi poseu –que ens hi posem–, que iniciem la marxa per assolir un 2019 lliure, on els drets humans prevalguin per sobre de totes les coses, on l’única llei immutable sigui la llei de la natura i que el que